pak z 19. dubna 1872 č. 60 ř. z. nemohlo býti založeno subj. právo na odbytné, poněvadž tento zákon o odbytném vůbec žádných předpisů neobsahuje a zák. ze 13. května 1919 č. 250 Sb. jedná pouze o tomto zákonu č. 60/1872 a nikoliv o služ. předpisu B - 14, jenž jedině nárok na odbytné pro poddůstojníky z povolání založil.

Bylo tedy obě posléz projednávané stížnosti zamítnouti jako bezdůvodné.

Č. 6624.

Vystěhovalectví: Žádati za vydání odznaku a legitimace pro zaměstnance vystěhovalecké společnosti může jen tato společnost, nikoliv zaměstnanec sám.

(Nález ze dne 10. června 1927 č. 10.071).

Věc: Emanuel H. v Praze (adv. Dr. Vlad. Domorázek z Prahy) proti ministerstvu sociální péče (min. m. taj. Dr. Jan Vlasatý) stran vydání legitimace dle § 17 zák. č. 71/1922.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Na podkladě zprávy policejního ředitelství v Praze, že st-l jako zřízenec Gunardovy paroplavební akc. společnosti v Praze vybíral od vystěhovalců neoprávněné poplatky za pořizování opisů některých listin, odvolalo min. soc. péče výměrem z 20. října 1925 povolení dané uvedené společnosti, aby st-l mohl býti používán mimo obchodní místnosti k přejímání a dalšímu dopravování vystěhovalců, a vyžádalo si vrácení legitimace a odznaku jmenovaného zřízence. Podáním z 11. září 1926 žádal st-l, aby mu legitimace a odznak byly opětně vydány, a v případě, že by této žádosti nebylo vyhověno z důvodu, že k žádosti legitimována jest vystěhovatecká společnost, aby o tom byl v krátké cestě vyrozuměn jeho právní zástupce k cíli odstranění tohoto event. formálního nedostatku. Nař. rozhodnutím sdělilo min. soc. péče st-li, že nemůže jeho žádosti vyhověti, poněvadž k jejímu podání ve smyslu § 17 zák. z 15. února 1922 č. 71 Sb. legitimován není, a dodalo, že neudělilo by žádné dopravní společnosti oprávnění, aby jej zaměstnávala mimo obchodní místnosti a používala ho k přijímání a dalšímu dopravování vystěhovalců, ježto pro oprávnění to není žádaných předpokladů ve smyslu shora cit. zák.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané nss uvážil:

Žal. úřad odůvodnil svůj názor, že st-l není k podání žádosti za vydání odznaku a legitimace dle § 17 zák. č. 71 z r. 1922 legitimován, pouhým poukazem na tento zák. předpis. Jak ze spisů patrno, stojí úřad na stanovisku, že pouze podnikatel dopravy a jeho zástupce jest legitimován k podání žádosti. Tento právní názor nutno uznati správným. § 17 cit. zák., který pojednává o zaměstnancích podniků zabývajících se dopravou vystěhovalců, zejména o zaměstnancích, jichž podnikatel užívá mimo obchodní místnosti, obsahuje předpisy vymezující oprávnění podnikatele dopravy a jeho zástupce. Jen jim může min. soc. péče povoliti používání zaměstnanců na určitých místech mimo obch. místnosti, k při-

jímání a dalšímu dopravování vystěhovalců. Zaměstnanci takto používaní musejí býti opatřeni úřední legitimací a odznakem. Zaměstnávání určitého zaměstnance mimo obch. místnost jest závislé na vůli zaměstnavatelově a záleží tudíž také jen na něm, zda chce u min. soc. péče zažádati, aby pro toho neb onoho zaměstnance bylo uděleno povolení v § 17 vyznačené; v důsledku toho jest dožadování se legitimace a odznaku pro určitého zaměstnance jen věcí podnikatele dopravy a jeho zástupce. Nějaký bezprostřední právní poměr mezi zaměstnancem a min. soc. péče tímto ustanovením založen nebyl. Vzhledem k tomu jest jen podnikatel dopravy, resp. jeho zástupce k podání žádosti, o kterou jde, legitimován a jest tudíž výrok žal. úřadu, odpírající st-li tuto legitimaci, ve shodě se zákonem.

Č. 6625.

Administrativní řízení: Do jaké míry je právní úřad vázán znaleckým posudkem?

(Nález ze dne 10. června 1927 č. 12.452).

Prejudikatura: Boh. 3073/24, 4493/25, 5278/26 adm.

Věc: Antonín Š. ve S. proti ministerstvu obchodu (za zúč. Jar. S. v Č. adv. Dr. M. Bouček z Česk. Brodu) stran schválení živnostenské provozovny.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Osp udělila st-li výměrem z 21. února 1925 s hlediska živn. policie povolení ke zřízení porážky ve dvoře domu čp.... ve S., stanovila pro zřízení její určité předpisy a zamítla námitky souseda Jaroslava S. jako bezdůvodné. Zsp rozhodnutím z 23. prosince 1925 potvrdila zmíněný konsens, doplniv jej dalšími předpisy. K dalšímu odvolání Jaroslava zrušilo min. obch. nař. rozhodnutím rozhodnutí obou nižších stolic a odepřelo st-li živn.-polic. povolení ke zřízení projektované porážky z těchto důvodů: »Každé jatky, zvláště pak jatky primitivně zařízené bez vodovodu a kanalisace jako v tomto případě, obtěžují — jak je známo ze zkušenosti — vždy své okolí nepřípustnou měrou zápachem, hmyzem a krysami. Zabrániti těmto zdrav. závadám při primitivních jatkách, postrádajících vodovodu a kanalisace, není možno. Jest proto ze zdrav. ohledů vždy žádati, aby takové jatky byly zřizovány v poloze — pokud možno — isolované. Jatky Jana Š. ve S. jsou však projektovány v blízkosti obytných stavení, neboť dům Jaroslava S. jest vzdálen 30.15 m, dům Antonína B. pak jenom 12.75 m. Vzdálenosti tyto nelze uznati za postačující, aby uvedené obtěžování sousedstva mohlo býti zamezeno.«

Stížnost namítá mimo jiné, že žal. úřad při svém rozhodování nedbal znaleckých posudků, které podali při místních šetřeních znalec stavební, zdravotní a veterinářský, a že rozhodl, aniž dal posudky těchto znalců doplniti. Naproti tomu tvrdí odv. spis zúčast. strany, že posouzení, zdali zřízením a provozováním porážky nastane nepřípustné obtěžování neb